

Pete Sanstøls boksekarriere har såvissst ikke alltid vært en dans på roser. Med sin optimisme og sitt velsignede pågangsmot har han greidd seg gjennom alle uvær — lært av sine nederlag og vokset på dem.

En episode som hendte ham etter at han kom til New York for første gang, kunne tatt motet fra noen hver. Det var til og med en 17. mai!

Det er av sine egne man skal ha det!

Hva var så hendt? Hva hadde jeg gjort siden jeg fikk en slik behandling? Det kunne ikke være konkurser som ville ha meg av veien for å vinne en lett seier — kampen var jo bare oppvisning og lek. Men noe muffens måtte det være. Til slutt fikk jeg greie på det:

En nordmann som skulle forlate New York, ville gjerne selge møblementet sitt — eller i hvert fall låne penger på det. Han snakket til meg, men jeg hadde ikke noe å låne ham og viste ham til Lew Burston. Lew

BUNNEN — OG PÅ

Ellis Island!

Olanders pen- York tre styk- det var Europa- mellomvekt på Devos, den kana- r Leo Kid Roy e en stol i rom- g på. De andre ned på sengen. utselig hardt på roper: — Kom står tre robuste og minst sine

mine herrer, er Sanstøl? Å si fra at det

du er arrestert! ntidig vred han kkeoppslaget til tidskiftet. Det ble det heter.

er dette for noe ra, Rene Devos, og stiller seg klar til neve- det samme — og k også nevne. tre sværingene de i hvert fall karer som ikke lisi!

In søte og sym- one og sin lille ska etter hjem- rge i høst.

— Ta det rolig, gutter — bare ta det rolig! Den ene av politifolkene førte ordet. — Vi har ordre fra høyeste hold om å arrestere Pete Sanstøl, og vi tåler ikke obstruksjon av noen art! Han tok et fast tak om revolveren i baklommen, som for å understreke hva han sa.

Roy griper også til baklommen, og et øyeblikk er situasjonen temmelig spent — det truer tilsynelatende med skuddveksling. Men da Kid drar frem lommeboka, smiler politiet forlegent. Kid tilbød å stille kausjon for meg, men det ville ikke herrene godta.

Nå, jeg måtte pent følge med. Men jeg syntes det var fælt. For akkurat da var folk begynt å strømme inn i Armory Hall i 52. Street. Fridtjof Nansen skulle tale. Kid Roy og jeg sto på programmet med en oppvisningskamp med Rene Devos som dommer... Og så blir jeg puttet i kasjotten!

Det varte ikke lenge før jeg satt i buret. Jeg vandret frem og tilbake som et villt dør og slet og ristet i jernstengene. Dette var tusen ganger verre enn på toget fra Berlin til Paris — da vinket i hvert fall friheten da vi kom frem. Men nå. — Hva var jeg arrestert for? Hvor satt jeg som fange? Hva hadde egentlig hendt? Og hva ville festkomiteen si? Å, for en 17. mai dette kom til å bli!

Natten gikk da på sett og vis. Neste morgen ble jeg hentet ut fra

cellen og ført over gårdsplassen og gjennom lange korridorer til vi endelig stoppet foran en diger dør. Hva ventet meg der inne?

— Før fange nr. 18 inn! led det plutselig. Og fange nr. 18 viste seg å være meg. Mellom to håndfaste karer bar det inn i salen. Da hørte jeg et jubelrop fra tilskuerbenken. Det var Lew Burston, min manager, som hadde fått øye på meg:

— Pete — Å, Pete, er det virkelig deg? Denne natta har gjort meg til en gammel mann! Jeg har hatt tre detektiver på sporet. Trodde du var bortført, kidnappet, drept av banditter! Han banet seg vei bort til meg og ropte igjen: Å, for en natt! For et mareritt!

— Kjenner De fange nr. 18? brummet det oppe fra podiet.

— Om jeg gjør — ja, vær sikker! Jeg har tatt denne gutten med meg fra hans hjemland oppe ved Nordpolen, jeg har ført ham videre i boksigens edle kunst, jeg har lovet meg selv at jeg skal gjøre ham til en lysende stjerne på sportshimmelen — og siden skal jeg sende ham hjem til hans hederlige foreldre igjen!

Lew Burston var meget veltalende, og dommeren ble på en måte litt formildet: — Kan De stille en kausjon på 500 dollar? spurte han.

Det forsikret Burston øyeblikkelig — selv om han godt visste at han ikke kunne... Vel, det endte med at dommeren ville ha greie på når jeg skulle ha den neste kampen min. Burston lover at dommeren og hele hans familie og alle svigermødrene skal få billetter til kampen. Dommeren ber oss glemme det han sa om kausjon — og dermed går vi ut i friheten igjen...

Men dette er bare litt av det som hendte den natten: Da jeg forsvant fra pensjonatet, ble mine norske venner alvorlig redd for at noe hadde tilstøtt meg. Bernt Balchen ble alarmert og trådte i aksjon. Sjefredaktøren for en av New Yorks største aviser ble ringt opp midt på svarte natta og bedt om å ta seg av saken. New Yorks berømte borgermester, Jimmy Walker, satte seg i sving.

Det ble ringt ut til den lille øya i havneinnløpet — kontrollstasjonen Ellis Island, alle innvandreres skrekke, også kalt «Sukkenes øy». Sanstøl skulle slippes ut på flekken!

Allikevel tok det sin tid. Jeg satt på Ellis Island i tyve timer, og 17. mai-festen ble helt ødelagt for alle som hadde med den å gjøre.

Sanstøl som instruktør i Alaska.

ba bare om en liten garanti, så skulle nordmannen få pengene. Men da ble han sint og fornærmet. Og så meldte han fra at jeg var kommet inn i Statene på ulovlig vis. På det svake grunnlaget ble jeg tatt. Papirene mine var i skjønneste orden, men det fikk jeg jo ikke dokumentere engang!

Ved min neste kamp satt dommeren i garderoben min. Han ga meg mange gode råd for mitt opphold i Amerika. Fremfor alt skulle jeg være meget forsiktig med mine egne landmenn. Mange av dem som blir sittende ute på Ellis Island, kommer dit som følge av sine landsmenns hevnløst og misunnelse, sa han. «Sukkenes øy» har kostet flere immigranter liv og helse og står for mange som en skamplatt på den amerikanske nasjon. (Slik var det dengang. I dag er det blitt ordnede forhold på Ellis Island.)

Det hører med til denne historien at fyren som anga meg, selv ble deportert hjem et halvt år tid etterpå. Det var han som ikke hadde papirene i orden. Han måtte reise på dagen — fra sin amerikanske kone og sine små barn.

— Nå får'u slå'n ut da, Sanstøl, før vi drukner!

Nel, Sanstøls vei mot toppen var ikke lett. Mens han var i Norge en tur i 1934, aksepterte han en kamp mot franskmannen Young Perez, en av verdens fremste bantamvektare. Kampen skulle gå på Bislet 1. september og dermed fikk Oslo et internasjonalt bokseoppgjør som de fleste byer i Europa ville

slåss om. Biletet-stevnet kom i verdenspressens søkelys. Utlandet drøftet storkampen på en saklig måte. Men her hjemme mente enkelte sportkretser at det var rivende galt av Sanstøl å ta kamp mot Young Perez når han kunne få møte selve verdensmesteren Al Brown!

Hva sier Pete Sanstøl om dette? Han setter tingene på plass: — alle tilbød jeg har fått om kamp mot Al Brown har vist seg å være luft. Og jeg begriper ikke hvor man har det fra at jeg skulle ha avslått å kjempe mot Al Brown!

Young Perez var såvisst ingen

Han var en strålende kar, fair og sympatisk i all sin opptreden. Her var ingen av de tricksene jeg var vant til fra Amerika og Canada. Dommeren hadde meg litt foran i seks runder og med et lite poengoverskudd da gongongen gikk for siste runde. Det sto faktisk slik at hadde Perez tatt siste runde klart, kunne han muligens fått uavgjort. Jeg ble truffet alvorlig én gang i tredje runde. Det var en knallende hard venstre hook som tok pusten fra meg et øyeblikk. Det var grun-

TOPPEN —

smågutt. Han imponerte sterkt i sine treningsrunder på Biletet mot Reidar Gulrud og den franske weltervekteren Debeaumont. Han var usedvanlig kraftig bygget, myk og smidig i muskulaturen og slo sine farlige støt lynsart og overraskende. Den lille afrikaneren var også en ualminnelig sympatisk og flott kar.

Av sine 120 kamper hadde Young Perez tapt bare syv. Alle som så ham var enige i at han kom til å bli en farlig motstander for meg.

Så gikk Oslo på boksekamp i øsende regnvær. Voldsomme byger kom og gikk. Og under det tredje skybruddet ropte en stemme fra tribunen:

— Nå får'u slå'n ut da, Sanstøl, før vi drukner!

Jeg greidde ikke å slå ham ut — men jeg vant sikkert med 49 mot 45 poeng. Den svenske dommeren, Arthur Kock, sa etter kampen at det var den beste boksekampen han hadde sett i Skandinavia. Jeg ville ha gitt Sanstøl seieren selv i en helt jevn kamp på grunn av hans stadige forsering og initiativ. Begge to viste ren boksing.

— Det var en nytelse å kjempe mot Young Perez, sier Sanstøl selv.

Sanstøl i garderoben under en stor bokseften i USA — mellom Pedro Montanez og Jarl Johnsen.

KONGENS KAR

Sivil-militært fellesbibliotek

I disse dager vil det bli foretatt offisiell åpning av fellesbiblioteket for Tveit kommune og Flyvepneis tekniske skole på Kjevik. Det er resultatet av et ganske enestående sivil-militært samarbeid vi her står overfor. Forhistorien er i korthet at Tveit kommune hadde sin folkebibliotek i dårlige lokaler og med utilstrekkelig utvalg av bøker. Samtidig hadde flyvepneis skole på Kjevik sitt lille bibliotek på soldatheimen — et ganske stort fritidsbygg som ligger utenfor leiren. Til stor fordel for begge parter er disse to boksamlingene nå slått sammen i et representativt og moderne fellesbibliotek.

Statens bibliotektilsyn og Forsvarets velferdstjeneste som står bak dette utmerkede arrangement, går nå inn for å få i stand lignende ordninger også andre steder i landet.

80 000 bøker i velferdsbibliotekene

Gjennom Forsvarets velferdstjeneste distribueres det årlig 6-7000 bøker til våre militære forlegninger og stasjoner. Den samlede bokmasse i velferdsbibliotekene utgjør i dag ca. 80 000 bind. Utvalget foretas av bibliotekar og EFT, etter de hister som Kirke- og Undervisningsdepartementets rådgivende komité utarbeider for folkebibliotekene. I tillegg til distribusjonen av vanlige bibliotekbøker til stasjonære boksamlinger, har velferdstjenesten også etablert såkalte feltbiblioteker i bokkasser som for det meste inneholder pocket-bøker. Slike bokkasser går også på sirkulasjon til mindre forlegninger, småforter, fartøyer osv. men da med vanlige bibliotekbøker.

Ved de militære avdelinger er det velferdsoffiseren som har ansvaret for biblioteket. En interessert soldat får gjerne oppdraget som «bibliotekar» og får for det daglige utlån. Folk fra Forsvaret er jevnlig med på de kurserne Statens bibliotektilsyn arrangerer for bibliotekfolk. Og prinsippet om at en hvilken som helst bok skal være tilgjengelig for den som søker bibliotekets hjelp, gjelder også i Forsvaret. Finnes ikke boken i forlegningen, kan velferdsoffiseren skaffe den gjennom f. eks. sentralbibliotekene i de respektive fylker.

Hvem vil bli froskemann?

Man kan uventetlig hutre og fryse av mindre enn å snakke om froskemenn på denne årstiden. Vi vil imidlertid ikke unnlate å nevne at Forsvarsdepartementet nå har bestemt at Marinens Froskemansskole i Horten kan rekruttere elever fra hele vernepliktsmassen, mens man før måtte innsekrete seg til dem som var utskrevet til Marinen. De fysiske og ikke minst psykiske krav man stiller til en froskemann i Marinen, er så store at man må ha det bredeste rekrutteringsgrunnlag for å få et tilstrekkelig antall kvalifiserte elever.

Ønner fra forsvarsministeren

Proppos Marinens froskemenn. Forsvarsminister Nils Handal sendte nylig et brev til Sjefen for Marinen og Sjefen for Hæren der han rettet en velfortjent takk og hønner til froskemennene og til minnekommandoens folk for deres uegennyttige innsats. Statsråden understreker hvor viktig dette arbeidet er og hvilken risiko disse folkene utsetter seg for. Han fortsetter:

«Denne uegennyttige innsatsen i samfunnets tjeneste avtvinger respekt og bidrar til å styrke samfølelsen mel-

lom folket og forsvaret. I så måte en takk til man vel utført arbeid og la fatte alle forsvarets folk lignende oppdrag omkrivt.»

Medalje til FN-st

Det later til å være at personell som har gjort FN-styrkene i Midt-Øste FN-medalje. Spørsmålet tid siden tatt opp Burns, og komiteen som syn med styrkene, har g forslag.

Raketter til N

Det blir luftforsvarsrake Hercules Norge kommer stedet for NIKE-Ajax som lig planlagt. Hercules har vidde som er tre ganger Ajax-typen. Den andre pu vede menneskaper som sk til betjening av disse rake til USA i november og e gang med opplæringer, s den første puljen. Fulje tatt opp i januar og rol en gang ut på høsten. tene skal som kjent i for settes inn i forsvaret av h En bataljon utstyrt med t styrte våpene, skal plase området.

Stortinget har også godte rikanske tilbudet om å uts den i Nord-Norge med såk Johnraketter. Honest John, på bildet, har en rekkevis km og avliver ikke synder vensjonelt artilleri når brukbarhet — vel å mer ketten ikke er utstyrt med Den vil derimot være et n tivt forsvarsvåpen mot ev vasjonforsøk hvis den sprengladning. Her er v det delikate og i høy gra spørsmålet om Norge skal atomvåpen i fremtid.

Vinterøvelser

Så nærmer vi oss tiden f militære vinterøvelser. K standkvarter på Elverum, ukers repetisjonsøvelser i planlagte vinterøvelser for Vestlandet er utsatt til nest år — fordi den i år ville k. kolliderer med Lofotfisket. I også 6000 mann fra KR 12 Trøndelag kombinerte regim dagens vinterøvelser i Domb traktene. Og så følger d øvelser for en rekke skole i tiden frem til påske.

GJENNOM RINGEN . . .

(Forts. fra side 19.)

knock out, 69 på poeng og fått 8 kamper uavgjort. Flere ganger har han vært på nippet til å vinne verdensmesterskapet. Og etterat negeren Al Brown var ute av dansen, godkjente National Boxing Commission i Chicago en kamp mellom Pete Sanstøl og Sixto Escobar som titelkamp, mens New York State Boxing Commission bare regnet den som en semifinalekamp.

Spenningen var stor i Montreal, hvor den store kampen skulle gå.

Mot Sixto Escobar

Det ble ikke bare en kamp med hansk, men også en kamp om hansk. Sixto Escobar og hans venner fikk med llet og lempe blandet med vold og makt trumfet igjennom at det skulle brukes tyngre hansk enn Pete var vant til å bruke. Dermed vant de mange avgjørende poeng før bokserne kom i ringen. Men slik er proffboksingen og Pete er såvisst ikke den som beklager seg over noe. Tvertimot, han sier selv om denne tiden:

— Jeg begynte igjen å tro at jeg skulle vinne, at det ikke var noen grunn til å frykte nederlaget, at jeg igjen skulle få anledning til å gi bildet min farge. Kanskje var jeg blitt litt hovmodig, litt for selerssikker.

Rått og brutalt sloss vi

Kampen ble hard. Vi var to gamle kjenninger som sto her, å mot få. Her nyttet det ikke med unnskyldninger, det var ingen kjære mor, her gjaldt det å slå ned, gå på, ødelegge motstanderen, gå inn under armene på ham, nå frem til hvor som helst, på hvilken som helst måte. Jeg må nok innrømme at alle proffboksingens mindre tiltalende sider kom frem i denne kampen. På den måten var det en av mine dårligste kamper, på annen måte min aller beste — den lærte meg det som måtte til for at jeg helt ut kunne forsone meg med nederlaget. Og i siste øyeblikk forsto jeg at skulle jeg nå få et nederlag, da måtte det bli som en god taper. Den siste innspurten måtte gi meg seier over meg selv — selv om Sixto vant kampen!

Runde etter runde gikk. Det var ingen pen kamp, men jeg maktet ikke å endre på det. Dette var den eneste måten jeg kunne nå frem på — men det var ikke sport, det var et rått og brutalt håndverk der betaling ble avpasset etter hvor hardt du kunne slå. Suset omkring meg økte på, noe kom fra hodet mitt, noe fra publikum. Og så var det å gå på igjen, gang på gang.

Men jeg vant over meg selv

Som i 1931 så gikk det her. Innspurten min kom for sent. Jeg kunne ikke ta igjen de tapte poengene.

Det som hadde hendt meg før, skjedde også nå. Selv om dommerkjemeat gikk imot meg, så vant jeg kampen — over meg selv. Og etter hvert har jeg oppdaget at det er den viktigste seier av alle.

Og så tar vi for oss Montreal-avlsene og hører hva de har å si. Det er spaltelange referater som alle munnar ut i honnor til Pete Sanstøl først og fremst, Nordmannen som tapte kampen, men vant publikum. Men også motstanderen fikk ros: «Verdensmesteren ble for sterk for nordmannen. God kamp, Escobar er en virkelig sportsmann som ikke på usportslig maner utnyttet sine fordeler.»

Og så kom Al Brown-kampen på Bislet 6. september 1936.

Den berømmelige Bislet-kampen Pete Sanstøl vant kampen klart og ingen har sagt det bedre enn hans motstander Al Brown. Det er rett-

ferdig å gi ham ordet. Han sa til pressen etter kampen:

— I Montreal måtte jeg en bokser, i Oslo en liten djevel!

La meg si det med det samme: Sanstøls seier var helt korrekt, og jeg har ingen grunn til ikke å anerkjenne den. Slik som kampen artet seg, var han den beste av oss.

Men, jeg er skuffet over meg selv. Det er sikkert en av de dårligste kamper jeg har levert i min karriere. Jeg undervurderte ikke på noen måte Sanstøl, som jeg alltid har ment har vært en av verdens aller beste, om ikke den beste, ved siden av meg selv. Før kampen hadde jeg lagt min plan og trodde sikkert at jeg skulle vinne. Ja, jeg var så optimistisk at jeg mente Sanstøl ikke ville gå rundene ut.

I Montreal for fire år siden fikk jeg aldri inn min rette høyre til kjeven. Dette er mitt beste og farligste slag og har som regel sendt mine motstandere i gulvet. Etter kampen i Montreal trodde jeg at jeg kjente Sanstøl til bunns. Hver gang jeg tidligere har møtt en motstander mer enn én gang, har jeg vunnet langt mer overbevisende enn i den første kampen. Jeg tror jeg tør si at jeg kjenner ganske meget til bokserens finesser. Men denne gangen ble jeg lurt.

Da jeg møtte Sanstøl i Montreal for fire år siden, var han skolekt bokser, en teknisk og fair mann. I Oslo møtte jeg en liten djevel, som bokset 100 % mer vilt og dristig enn i sin første kamp. Hans taktikk klarte jeg aldri å finne ut av, og derfor fant jeg heller ikke frem til min vanlige boksing.

Boksernes egen vurdering

Jeg unnskylder ikke mitt nederlag, men jeg synes jeg har grunn til å føle meg litt skuffet over kampens dommer. Han var, etter min mening, litt for utpreget hjelpedommer. Når Sanstøl boret seg inn i nærkamp forsøkte jeg alltid å blokere og i mange tilfelle tok dommeren (og publikum) dette for holding. Derimot foretok dommeren seg absolutt ingenting når det gjaldt Sanstøl. Foruten at også han holdt, brukte han hodet helt ureglementert i nærkamp. Det var rett og slett stanging.

Min taktikk var å slå mest mulig rett venstre fra distanse. Men det nyttet ikke å få gjennomført dette, fordi jeg allerede etter tredje runde var så trett i armene at jeg nesten ikke orket å løfte dem. Det er jo fire måneder siden jeg hadde min siste kamp, og jeg burde ha visst at jeg i min alder trengte lang trening for å kunne stoppe en så farlig motstander som Sanstøl. Derfor er jeg i grunnen glad for nederlaget. Det har gitt meg en visshet for at jeg i mine kommende kamper må trene mer enn noengang før.

For jeg akter nemlig ikke å gi tapt. Jeg vil vinne verdensmesterskapet tilbake, jeg vil forsøke å få revansjekamp mot Sanstøl.

Jeg må beundre Sanstøls tapperhet og energi. Hans kondisjon var helt fenomenal og dertil hadde han dette: Jeg må og skal vinne — over seg. Hans taktikk var riktig, men stygg.

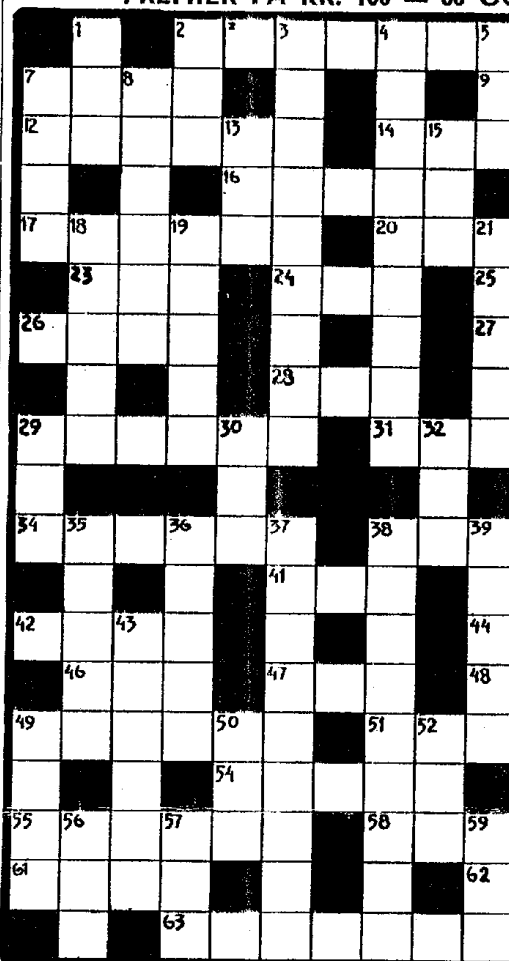
Og hva sier så Sanstøl etter kampen?

Jeg er takknemlig for at jeg fikk slutte slik. Nå var det slått fast at planen for min karriere var den riktige. Og da jeg lovte hjemme at nå skulle det være slutt, da gråt mor av glede.

Jeg var klar over at kampen ikke var av vanlig klasse, den var for hard og brutal til å bli det, men jeg hadde bevisst at min taktikk var riktig, — det var den som halte seieren i land.

PREMIER KRYSS

PREMIER PÅ KR. 100 — 60 OC

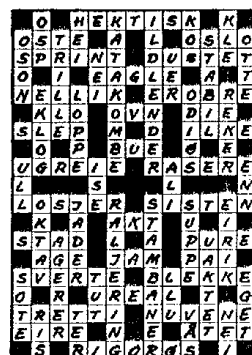
VANNRETT:	41. Måleenhet	3. Løseanstalt	33.
2. Flagg	42. Flakeredskap	4. Kvinne	35.
7. Hovedstad	44. Snor	5. Næringsmiddel	36.
9. Spill	46. Pronomen	6. Tekstilplante	37.
12. Stjerne	47. Språk	7. Fyke	38.
13. Innsjø	48. Tone	8. Hærsavdeling	39.
16. Trafikkåre	49. Krydder	10. Kjemper	40.
17. Gresk gud	51. Hund	11. Drikk	43.
20. Håret	54. Det motsatte av nadir	13. Myntenhet	45.
23. Familienavn	55. Tarvelig	15. Fugl	49.
24. Avfall	58. Esker	18. Lurt	50.
25. Flisk	61. Hovedstad	19. Stikke	52.
26. Væske	62. Plante	21. Fører	53.
27. Kongerike	63. Styre	22. Gudinne	56.
28. Fotballkubb		29. Verkøy	57.
29. Ta		30. Fylkesmann	59.
31. Gresk gud	LODDRETT:	32. Farge	60.
34. Mynt	1. Næringsmiddel		
38. Yngling.	2. Tone		

VI MENN's premiekryssord — nr. 3

Innsendt av

Adresse

Løsning på oppgaven i forr. nr.

Løsningen må v VI MENN's redaks 13, Oslo, innen 17. f

Husk å merke MENN's kryssord i

De tre først uttr ninger belønnes med holdsvi kr. 100,— kr. 40,—

Vinnere av VI M i nr. 16 - 1957 ble:

1. premie kr. 100, Nordlysbuen 3, Bod

2. premie kr. 60,— Nærnes.

3. premie kr. Aamundsen, Postbol Kristiansand S.